

סדר השבמת הבוקר

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם,
 שֶׁהַחֲזֵרְתָּ בִּי נְשִׁמָּתִי
 בְּחַמְלָה. רַבָּה אַמוּנָתְךָ:

פסוקים לנערים לאומרים בבוקר

רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְיָ, שֶׁכֵּל טוֹב לְכָל
 עֲשִׂיהֶם, תְּהַלְּתוּ עֲזֻמַּת לְעַד:
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעַד:
 תּוֹרָה צְוָה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרְשָׁה קְהֵלֶת יַעֲקֹב.
 שְׁמַע בְּנֵי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאַל תִּטְּוֹשׁ תּוֹרַת
 אִמְךָ. תּוֹרָה תִּהְיֶה אַמוּנָתִי, וְאַל שִׂדֵי בַּעֲזָרְתִּי.
 וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּינֵי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם הַיּוֹם.
 לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ:

מיד כשיתעורר משנתו יקום בוריוות לעבודת בוראו יתברך ויתעלה. ותיכף שמתעורר יאמר 'מודה אני. ויכול לאומרו אף קודם נטילת ידים, כי אינו מזכיר בו שם וכינוי.

(ש"ע א' ס"א ומ"ב סק"ח)

מיד כשמתעורר ואינו רוצה לישון עוד, יטול את ידיו שלש פעמים לסירוגין, ואפילו בעודו שוכב.

(מ"ב א' סק"ב)

ויהיה מאד שלא ללכת ארבע אמות בלא נטילת ידים. כגון שעבר זמן רב, צריך ליטול שוב את ידיו לפני התפילה, ואפילו אם אינו יודע שהם מלוכלכות. ואם אין לו מים מזומנים, אין צריך לחזור וליטול בסתם ידים אם אינו יודע שהם מלוכלכות, ומ"מ ינקת אותם במידי דמנקה.

(ש"ע צ"ב ס"ה ומ"ב שם)

כשאומר 'מודה אני', אחרי תיבת 'בחמלה' יעשה אתנחתא, ואת התיבות 'רבה אמונתך' יאמר ברציפות בלא הפסק.

(מ"ב א' סק"ח)